

lem 2 a 3,000 Kr. Jeg tror nok, det var saaledes, den ærede Ordfører sagde, og det ser ganske vist ogsaa noget forbausende ud; men den ærede Ordfører maa dog i alt Fald for sit Vedkommende være vidende om, at denne Bestyrelsesudgift anvendes til Andet end til at bestyre disse Vedligeholdelsespenge, 4 a 5,000 Kr., og naar man erindrer dette, forekommer det mig egentlig, at Styrken af dette Argument falder. Om Sagen i sin Almindelighed vil jeg blot gjøre gjældende, at det forekommer mig klart nok, at man ikke kan reducere en Bestyrelsesudgift i et arithmetisk og mathematisk nøyagtigt Forhold, efter som Bestyrelsesømmet spinder ind, thi der kommer dog en Grænse, hvor man ikke mere kan dele Individet eller Individets Tid. Dette er en ganske almindelig Bemærkning, jeg vil gjøre ligeoverfor de Forbringere, som jeg antager, man vil forsøge i flere Aar om, at man paa Gammelholm skal reducere Bestyrelsesudgifterne i samme Forhold, som det Areal, der skal bestyres, aftager. Særligt maa jeg, som jeg sagde igaar, forbeholde mig til 3die Behandling nøie at undersøge, om og da hvilke Dele af de hidtidige Bestyrelsesudgifter der maatte kunne bespares. Thinget vil jo ikke ved denne Afstemning komme til at stemme om de af mig antagne 2,700 Kr. eller de 3,700 Kr., da kun det ene foreligger, og jeg holder mig forvisset om, at Thinget, selv om det vedtager de 3,700 Kr., uden Vanskelighed atter vil vedtage en Forsøgelse af dette Bæls med den Sum, som senere maatte vise sig fornøden til Gammelholms Gaders Vedligeholdelse og Bestyrelse, om ikke af anden Grund, saa dog som en Anerkendelse af, at det endelig er lykkes at faae hele dette meget gamle Gammelholmspørgsmaal for saa vidt bragt til Ende, at man med Sikkerhed kan se Ende paa Sagen. — Mine Udtalelser igaar om Forholdet mellem Dyrtilstillæget til Skolelærerne — Vandringsforlaget under Nr. 173 B — og Dyrtilstillæget til Embedsmændene, ere blevne i en mærkelig Grad misforstaaede. Jeg bruger dette Udtryk ikke alene om, hvad der er sagt her i Salen, men ogsaa om, hvad der er fremkommet udenfor Salen, og jeg bruger derfor et saa moderat Udtryk; dersom det kun havde gjældt det Sidstnævnte, vilde jeg have brugt et ganske andet Udtryk. Naar jeg yttrede, at hverken den nuværende eller nogen Regjering efter min Mening kunde gaa ind paa paa Finansloven at modtage hinanden uvedkommende Bevillinger, sammenfoblede til uadskillelige Enheder, saaledes at den ene ikke kunde udbetales, uden at den anden ogsaa udbetales, forekommer det mig, at der ikke kunde være Stygge af Tvivl om, at denne Udtalelse selvfølgelig ikke alene gjaldt det her foreliggende Forslag, men i al Almindelighed saadanne uvedkommende Sammenfoblinger, og naar jeg derefter nævnte, hvad det vilde kunne føre til, naar man først havde gjort det første Skridt paa denne Vej, og antydede, at det kunde føre til saadanne Ab-

surditeter, som at sammenfoble en Bevilling til Forsvarsvesenet med en Bevilling til en Folkehøjskole, som muligvis særlig kunde interessere Jern-tallet i dette Thing, angav jeg udtrykkelig dette som et Exempel paa, hvorvidt noget Saadant kunde drives og som et Exempel paa, hvor umuligt det var at gaa ind paa et System, som kunde føre til noget Saadant. Det er altsaa for mig meget mildt at sige, at det er en uforklarlig Misforstaaelse, naar dette gjengives saaledes, som om jeg skulde have sagt, at der var et lignende Forhold tilstede mellem Embedsmændenes Dyrtilstillæg og Skolelærernes Dyrtilstillæg som mellem et Pantserstib og en Folkehøjskole. Det er mig aldeles uforstaaeligt, at Nogen har kunnet opfatte mine Udtalelser paa denne Maade, og jeg haaber at maatte blive fritagen for en Gjentagelse af denne Misforstaaelse, efterat jeg nu har udtalt mig paa en Maade, som jeg ikke tror lever Rum for nogen som helst Misforstaaelse. Jeg fastholder bestemt, hvad jeg udtalte igaar, at en Sammenfobling af hinanden uvedkommende Bevillinger efter min Mening er utilstedelig og uimodtagelig for nogen Regjering, som søler, hvad den skylder sin Stilling og Fremtiden, og jeg fastholder mine Udtalelser om, at Skolelærernes Dyrtilstillæg ikke staar i den allersjærneste Forbindelse med Embedsmændenes Dyrtilstillæg. Dersom dette Thing havde haft en anden Opsættelse tidligere, vilde jeg ikke kunne forstaa, at man i foregaaende Samlinger har vedtaget et Dyrtilstillæg for Stats-tjenere, uden at forsøge paa tillige at faae vedtaget Udredelsen af et Dyrtilstillæg af Statskassen til de kommunale Bestillingsmænd. Nu vil man maatte sige, at man iaar vil indhente det Forsømte. Da man ikke engang har gjort et alvorligt Forsøg tidligere — Forsøget ifjor havde jo en ganske anden Oprindelse end en levende Trang hos Thinget til at bringe disse to Spørgsmaal i Forbindelse —, vil man i denne Samling indhente det Forsømte ved at hægte Dyrtilstillæget til Skolelærerne fast til en anden Bevilling, som man ikke tror kan undværes, i alt Fald ikke af Regjeringen, men man har ikke gjort Skridtet fuldt ud, thi der er en hel Del andre slet lønnede kommunale Bestillingsmænd, som man har ladet blive helt udenfor, prisgionne for Kommunernes Vilkaarlighed, om de ville tage dem til Naade eller ikke; disse har man slet ikke befattet sig med. Vil man dertil sige, at Skolelærernes Hverv ikke blot er kommunalt, men at det er en Samfundet i dets Helhed interesserende Opgave, de have at løse, gjælder naturligvis det Samme om en hel Del andre af Kommunerne lønnede Bestillingsmænd som f. Ex. Landpolitiet, der lønnes af Amtsfonden. Det er i Sandhed ikke alene i Amtskommunens Interesse, at Politiet maa holdes vedlige, men det er i Samfundets Interesse i det Hele taget. Jeg kunde nævne mange andre Exempler derpaa, men